

til Dækning af Kurstab. For Resten er det nu det samme, hvorledes man regner, for det, jeg vil fremhæve overfor det ærede Medlem, er kun dette, at vi ikke ere vante til her at se, at man heregner 40 pCt. til „Gründung“ af et Foretagende. Det er det, jeg opholder mig over, og det er ikke Andet end min Blygt overfor Thinget at fremhæve dette, det bliver saa Enhvers Sag, om han vil tillænge dette større eller mindre Betydning, og det ærede Medlem kan forsvare det, saalænge han vil; jeg siger blot, at det er første Gang, at man har beregnet 40 pCt. i Omkostninger paa denne Maade; jeg tror ikke, det er passende Vilkaar at byde Staten, og det er jo det, der her er Tale om. Saa siger det ærede Medlem: Vi forlange blot 15 Mars Rentegaranti, og det viser, at det er et godt Foretagende; naar Folk vil sætte Penge i et saadant Foretagende, saa maa de have Tillid til det, ellers vilde de ikke nøies med 15 Mars Rentegaranti. Dette forekommer mig imidlertid at være en aldeles feilagtig Beregning; naar man nemlig har 40 pCt. af Summen til Tilveiebringelse af Pengene og 15 Mars Rentegaranti af Staten, saa kan man afhænde Obligationer og Aktier til en meget lav Kurs, man kan lade trykke paa Obligationerne, at Kuponerne for de første 15 Aar ere garanterede af den danske Stat, saa gjør man sig fri af Aktiekapitalen og overlader til Aktionærerne, hvorledes det for Resten vil gaa. Man kan ikke gjøre det her, men man kunde tænke sig, at man kunde gjøre noget Saadant i et større Udland. De 15 Aar staa derfor for mig, som pegende i en feil Retning. Jeg tror saaledes nok at turde sige, at det ærede Medlem — hans Villie være saa god, som den vil — ikke har skienket den pekuniære Side af Sagen tilhørlig Overveielse, og ikke har forhandlet det til Bunds med de Mænd, der staa bagved, for det følger af sig selv, at det ikke er det ærede Medlem, der selv skal have enten det One eller det Andet, det har jeg ikke sagt et Ord om, og det tror jeg heller ikke, men jeg tror, at de Folk, der ville grunde et saadant Foretagende, ikke bør støttes af den danske Stat.

Forslagsstilleren (Claußen): Det ærede Medlem fra Vestervig (M. Andersen, Thisted Amts 3die Valgkreds) bemærkede, at Forslaget, saaledes som det er kommet frem, er saa løst, at det er utilbørligt. Jeg vil blot henvise til Havnekommissionens Betænkning. De Overslag, der ere stillede op i denne, ere stillede op ligesom i disse, nemlig ikke fuldt specificerede, og om Overslagets Indhold, Positionernes virkelige Indhold,

kan Thinget jo have forskellige Meninger, men hvis man vil gennemlæse Havnekommissionens Betænkning vil man se, at Overslagene der ere stillede lige saa løst op som her; de ere ikke specificerede, og det bruger man jo heller ikke her. Saa man et Lovforslag omdelt med Motiver, saa saar man jo Overslagssummerne i store Træk, men det er først i Udvalget, at man faaer de virkelige Overslagsplaner fremlagte, og naar den høitærede Minister vil se Lovforslaget rigtig efter, vil han ogsaa se, at den Rentegaranti, der forlanges, kun forlanges indtil 35 Mill. Kr. Altsaa, den ærede Minister faaer jo, naar Lovforslaget henvijes til ham, Bemhændigelse og Leilighed til at prøve, om ogsaa alle disse Overslagsposter virkelig ere holdbare; det er da klart.

Naar det ærede Medlem fra Vestervig sagde, at det er en Undtagelse, at Nogen har den Tankegang, at Kanalen kan faae Betydning for Kjøbenhavn, saa siger jeg, det er en Undtagelse, at der findes en Gæste, der ikke har Diet aabent for, at den kan faae stor Betydning. Altsaa, i den Henseende staa min Opfattelse stik imod det ærede Medlems; jeg vil haabe, at den kan opveie hans.

Det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (E. Sørensen) svæber i en Misforstaaelse, naar han tror, at jeg har havt 2 Dage til at læse hans Tale efter i. Nei, jeg har ikke havt 1 Dag eller 1 Time, for de 2 Dage, der ere gaaede siden, have ikke staaet til min Raadighed, deri tager det ærede Medlem storlig feil. Jeg har været paa Reise i Rigsdagens Anliggender, og har ikke havt Stunder til at være hjemme og efterse Talerne, saa at jeg ikke endnu har set Tidenden, med hvad det ærede Medlem har sagt. Naar det altsaa skulde være en Fordeel for mig, at jeg har havt 2 Dage til at kunne gennemgaa hans Tale i, saa vil jeg sige, at jeg har ikke havt en Time dertil, og de 2 Dage ere ikke anvendte i mine egne Anliggender, men til Keiser i Rigsdagens Erinde. Han kom saa derefter ind paa, at jeg skulde have gjort ham en Masse Indrømmelser. Jeg har kun gjort ham en eneste, og det er den, at naar Gjennemsnitstonnagen er sat til 500 Tons pr. Skib, saa er det for høit, men i samme Forhold turde det vistnok antages, at det Skibsantal, der passerede Stagen, vilde stige; hvis det ærede Medlem ser Tidenden efter, vil han se, at jeg har sagt omtrent saadan Noget, om end ikke med de samme Ord. Tonnagen, der skulde passere Kanalen, har jeg fastholdt som vistnok til Dels rigtig, altsaa der har jeg ikke gjort nogen Indrømmelse. Saa mener det ærede Medlem, at jeg har gjort den Ind-